

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 4Sfk/138/2022
Identifikačné číslo spisu: 5020200022
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Potásch
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5020200022.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Mališovej a JUDr. Moniky Valašikovej, PhD., LL.M., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): NeoTec Martin, s.r.o., so sídlom Brezová 13, 036 01 Martin, IČO: 31 595 375, právne zastúpený: Hronček & Partners, s.r.o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 102455091/2019 zo dňa 29.10.2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/14/2020-287 zo dňa 14. septembra 2022, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Správnou žalobou doručenu Krajskému súdu v Žiline (ďalej ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 102455091/2019 zo dňa 29.10.2019 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný ako odvolací orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Žilina č. 101336686/2019 zo dňa 03.06.2019 vo veci vyrubenia rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi v sume 6.762,50 eura za zdaňovacie obdobie máj 2016. Správny súd rozsudkom č. k. 30S/14/2020-208 zo dňa 28.04.2022 žalobu zamietol a zamietol aj návrh žalobcu na prerušenie správneho súdneho konania a podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa § 100 ods. 2 písm. a) a § 100 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“); účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Dňa 22.07.2022 bola správne mu súdu doručená kasačná sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/14/2020 zo dňa 28.04.2022. Na základe podanej kasačnej sťažnosti správny súd dňa 08.08.2022 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok vo výške 70 eur za podanú kasačnú sťažnosť podľa položky č. 10 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“). Zároveň žalobcu poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku v podobe zastavenia konania. Výzva správneho súdu na zaplatenie súdneho poplatku z podanej kasačnej sťažnosti bola dňa 08.08.2022 doručená právne mu zástupcovi žalobcu do elektronickej schránky. Lehota na zaplatenie súdneho poplatku uplynula dňa 18.08.2022.

3. Žiadosťou o odpustenie zmeškania lehoty zo dňa 23.08.2022, doručenou krajskému súdu dňa 24.08.2022, požiadal žalobca o odpustenie zmeškania lehoty na uhradenie súdneho poplatku. Ako dôvod včasného nesplnenia poplatkovej povinnosti uviedol, že ho síce právny zástupca upovedomil o výzve súdu na úhradu súdneho poplatku, no z dôvodu administratívnej chyby a čerpania dovolenky povereného zamestnanca žalobcu nedošlo k zaplateniu súdneho poplatku v stanovenej lehote - t. j. do 18.8.2022; tento bol uhradený až dňa 22.08.2022, o čom malo svedčiť predložené potvrdenie o vykonaní platby.

4. Návrh na odpustenie zmeškania lehoty zamietol krajský súd uznesením č. k. 30S/14/2020-287 zo 14. septembra 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). V odôvodnení správny súd poukázal na zákonom stanovené predpoklady odpustenia zmeškania lehoty podľa § 70 SSP, pričom vo vzťahu k okolnostiam prípadu sa bližšie venoval podmienke existencie ospravedlniteľného dôvodu na strane žalobcu, pre ktorý mal zmeškať lehotu na úhradu súdneho poplatku za podanú kasačnú sťažnosť. Zdôraznil, že takýmto dôvodom je vo všeobecnosti skutková okolnosť mimo vôle účastníka konania a za ospravedlniteľnú sa dá považovať len za predpokladu, že medzi ňou a zmeškaním lehoty existuje príčinná súvislosť. Dodal, že je výhradne na uvážení súdu, čo možno považovať za ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty, avšak v každom prípade je nutné hodnotiť subjektívnu stránku, a teda či strana mohla preukázateľne predvídať alebo odvrátiť okolnosť, ktorá spôsobila zmeškanie lehoty. Odkazom na komentár k SSP správny súd formuloval záver, že administratívnu chybu zamestnanca žalobcu a čerpanie dovolenky povereného zamestnanca nemožno považovať za ospravedlniteľný dôvod.

5. V súvislosti s ospravedlniteľnosťou žalobcom uvádzaného dôvodu zmeškania lehoty správny súd uviedol, že bolo povinnosťou konateľov zabezpečiť všetky povinnosti plynúce z výkonu funkcie konateľa tak, aby neboli ohrozené záujmy spoločnosti. Rovnako sa takéto konanie s náležitou odbornou starostlivosťou prirodzene očakávalo aj od právneho zástupcu žalobcu, ktorý mal podľa názoru krajského súdu taktiež dohliadať na vykonanie úkonu úhrady súdneho poplatku v stanovenej lehote.

6. Vo vzťahu k žiadosti žalobcu o odpustenie zmeškania lehoty tak správny súd nevidel dôvod, aby v danej veci odpustil zmeškanú lehotu, keďže výzva bola riadne doručená právne mu zástupcovi žalobcu a bolo jeho povinnosťou, aby povinnosti, ktoré táto výzva obsahovala, splnil v lehote určenej výzvou.

II.

Kasačná sťažnosť

7. Proti napadnutému uzneseniu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť. Kasačnú sťažnosť sťažovateľ odôvodnil § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP a žiadal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil, alternatívne aby zmenil napadnuté uznesenie tak, že odpustí sťažovateľovi zmeškanie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku za kasačnú sťažnosť.

8. Právne posúdenie veci krajským súdom považuje sťažovateľ za nesprávne, nakoľko podľa jeho názoru vážnosť ospravedlniteľného dôvodu v zmysle § 70 SSP je potrebné posudzovať vo vzťahu k vážnosti samotného úkonu, ktorý sa mal vykonať (ktorý sa vykonal oneskorene). Pri úhrade súdneho poplatku, ktorého výška bola 70 eur, išlo v porovnaní s hodnotou sporu, ktorá predstavuje 6.762,50

eura len o formálny úkon. Sťažovateľ poukázal na to, že oneskorenie bolo nepatrné, zavinené okolnosťami, ktorým sa v ich súhrne nedalo zabrániť, pričom oneskoreným zaplatením nemohla vzniknúť súdu ani štátu všeobecne žiadna škoda.

9. Sťažovateľ ďalej argumentoval tým, že existuje záujem na prejednaní merita veci (kasačnej sťažnosti voči rozsudku správneho súdu zo dňa 28.04.2022), nakoľko v doposiaľ štyroch obdobných prípadoch Najvyšší správny súd SR vyhodnotil konanie finančných orgánov ako hrubo porušujúce práva daňového subjektu a vytkol nedostatočné dokazovanie, byrokratický a formalistický prístup.

10. V súvislosti s argumentom správneho súdu, že za zaplatenie súdneho poplatku boli zodpovední konatelia spoločnosti, sťažovateľ uviedol, že títo boli v posledný deň lehoty na úhradu odvolaní na neodkladnú služobnú pracovnú cestu pri plnení pracovných povinností, a teda nevedeli vykonať úhradu.

11. Sťažovateľ namietal, že ak by sa zmeškanie lehoty posudzovalo len formalisticky, tak definitívne stratí možnosť domôcť sa zákonných a spravodlivých rozhodnutí vo svojej veci.

12. Za nesprávny považoval sťažovateľ aj postup, ktorým krajský súd zamietol žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty, a to z dôvodu, že v tomto prípade bol daný dôvod podľa § 10 ods. 2 písm. e) zákona o súdnych poplatkoch, a teda že pre nezaplatenie poplatku súd nezastaví konanie, ak už začal konať vo veci samej. Má za to, že správny súd už v relevantnom čase konal vo veci samej a teda ani nebol oprávnený takúto žiadosť zamietnuť.

13. Po podaní kasačnej sťažnosti túto sťažovateľ doplnil dodatočne, takmer tri týždne po uplynutí zákonnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, o doklady preukazujúce služobnú cestu konateľov spoločnosti v trvaní od 17.8.2022 do 20.8.2022.

14. K podanej kasačnej sťažnosti sa žalovaný nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

15. Prejednávaná vec bola dňa 29.11.2022 predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) a bola náhodným výberom technickým prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na rozhodnutie senátu 4S - sp. zn. 4Sfk/138/2022.

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal uznesenie správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 70 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, predseda senátu odpustí zmeškanie lehoty, ak ju účastník konania alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z

úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

19. Predmetom právneho posúdenia kasačného súdu už bol skutkovo obdobná vec sťažovateľa (odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku za kasačnú sťažnosť), o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd uznesením sp. zn. 2Sfk/1/2023 zo dňa 27. februára 2023 tak, že kasačnú sťažnosť zamietol, pričom rozdielnosť spočíva len v tom, že sa v merite veci jednalo o iné zdaňovacie obdobie (január 2017). Okrem uvedeného sa však prakticky jedná o totožný skutkový stav veci, a to najmä s ohľadom na to, lehota na zaplatenie súdneho poplatku uplynula v oboch prípadoch dňa 18.08.2022, v oboch veciach bol správny poplatok uhradený ten istý deň (22.08.2022) a dňa 24.08.2022 bola správne súdu doručená žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty. Totožná je aj argumentácia sťažovateľa v podanej kasačnej sťažnosti. V tomto kontexte kasačný súd uvádza, že je povinnosťou všetkých orgánov štátnej moci svojou činnosťou naplňať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je aj právna istota, a s princípom právnej istoty v rozhodovacej činnosti súdov korešponduje zásada rozhodovania súdov v obdobných veciach rovnakým spôsobom.

20. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd odkazuje na svoje skoršie právne posúdenie sťažnostných námietok v zmysle § 464 ods. 1 SSP uvedené v odôvodnení uznesenia sp. zn. 2Sfk/1/2023 zo dňa 27. februára 2023, ktorým kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť:

„11. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť správnosť výkladu a aplikácie § 70 SSP zo strany krajského súdu. Kasačný súd v zhode so správnym súdom vychádzal z toho, že lehota určená súdom na dodatočné splnenie poplatkovej povinnosti nie je lehotou prepadnou a jej zmeškanie možno odpustiť, ak konajúci súd na základe žiadosti poplatníka usúdi, že stanovenú lehotu zmeškal z ospravedliteľného dôvodu a zároveň poplatok zaplatil do 15 dní po odpadnutí prekážky, ktorá mu v tom bránila.

12. Kasačný súd musí upozorniť na to, že poplatková povinnosť za podanie kasačnej sťažnosti vzniká už podaním kasačnej sťažnosti na súd (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona o poplatkoch). Tejto povinnosti si sťažovateľ zastúpený advokátom musel byť pri jej podaní správne súdu vedomý. Keďže si sťažovateľ povinnosť zaplatiť splatný súdny poplatok nesplnil, postupoval správny súd v súlade s § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, keď vyzval sťažovateľa na dodatočné zaplatenie poplatku v lehote 10 dní od doručenia výzvy a poučil ho o následkoch nespĺnenia tejto povinnosti spočívajúcich v obligatórnom zastavení konania.

13. Pokiaľ ide o vyhodnotenie sťažovateľom uplatneného dôvodu zmeškania lehoty, kasačný súd považuje záver krajského súdu k tejto otázke za zákonný a vecne správny. Sťažovateľ vidí prekážku, ktorá mu mala zabrániť v zaplatení poplatku, v administratívnej chybe zamestnanca, resp. čerpaní dovolenky povereného zamestnanca, pričom táto mala existovať až do zaplatenia súdneho poplatku - t. j. do dňa 22.8.2022.

14. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že uvedený dôvod zmeškania lehoty nemožno považovať za ospravedliteľný a dokonca je tej mienky, že v prípade sťažovateľa nemožno hovoriť ani o prekážke, ktorá by ho zo zaplatenia poplatku v ktorýkoľvek okamih po jeho splatnosti vylučovala. Celkom jasným a logickým faktom totiž je, že sťažovateľ mohol zaplatiť súdny poplatok kedykoľvek od okamihu podania kasačnej sťažnosti a ďalej v ktorýkoľvek deň od doručenia výzvy súdu až do uplynutia 10-dňovej lehoty. Iba ak by vykonávanie procesných úkonov v rámci zákonom stanovených lehôt narušila nepredvídateľná a prechodná okolnosť, vtedy je možné pripustiť uplatňovanie zákonných výnimiek, ktorou je aj inštitút odpustenia zmeškania lehoty podľa § 70 SSP. Správny súdny poriadok ospravedliteľný dôvod nedefinuje, avšak možno ustáliť, že sa jedná o objektívne závažné dôvody na strane žiadateľa o odpustenie zmeškanej lehoty, ktoré treba posudzovať osobitne podľa okolností konkrétneho prípadu. Môže ísť napríklad o nehodu, úraz, živelnú pohromu, závažné rodinné komplikácie, náhle ochorenie, s tou podmienkou, že ich dôsledkom bolo vylúčenie účastníka konania z možnosti urobiť úkon.

15. Ak poverený zamestnanec poplatníka, ktorým je obchodná spoločnosť, čerpá v čase plynutia lehoty na úhradu súdneho poplatku dovolenku, nejde o nepredvídateľnú okolnosť, na ktorú by sa spoločnosť nevedela pripraviť a zabezpečiť pre prípad neprítomnosti zamestnanca povereného agendou úhrad poplatkov na pracovisku alternatívne plnenie týchto povinností tak, aby spoločnosť

nečelila negatívnym následkom spojených s ich omeškanou úhradou. Sťažovateľovu argumentáciu, že závažnosť dôvodov, ktoré spôsobili zmeškanie lehoty, by sa mala posudzovať vo vzťahu k vážnosti samotného úkonu, ktorý sa mal vykonať, prípadne k dĺžke prekročenia lehoty, nemožno v tomto ohľade akceptovať. Naznačené selektívne vyhodnocovanie a posudzovanie ospravedlniteľnosti dôvodov na zmeškanie lehoty na vykonanie úkonu by bolo v rozpore s princípom rovnosti strán v súdnom konaní a rovnakého prístupu k súdnej ochrane.

16. Z uvedených dôvodov považoval kasačný súd za jednoznačné, že sťažovateľovi nič nebránilo splniť si riadne a včas poplatkovú povinnosť za podanie kasačnej sťažnosti. Správny súd rozhodol o jeho žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty v súlade so zákonom a ani dôvody kasačnej sťažnosti zákonnosť jeho rozhodnutia nijako nespochybnili. Kasačný súd preto musí uzavrieť, že o prístup k súdnemu preskúmaniu rozhodnutia žalovaného sa sťažovateľ pripravil sám, keď vlastným pričinením nespĺnil včas jednu zo zákonom stanovených podmienok konania o správnej žalobe. Prijatie sťažovateľovej argumentácie o absencii finančnej ujmy na strane štátu a potrebe uprednostnenia takého výkladu zákona, ktorý by mu umožnil prístup k súdu, by bez primeraného dôvodu spochybnilo ustanovenia zákona o právnych následkoch nedodržania lehôt v poplatkových záležitostiach a prinieslo by právnu neistotu do rozhodovania súdov o zastavení konania pre nesplnenie poplatkovej povinnosti.

17. Pokiaľ ide o argument sťažovateľa, že úhradu nemohli vykonať ani samotní konatelia spoločnosti, ktorí boli dňa 17.8.2022, t. j. v predposledný deň dodatočnej lehoty na úhradu súdneho poplatku, odvolaní na neodkladnú služobnú pracovnú cestu pri plnení pracovných povinností, kasačný súd uvádza, že tento dôvod sťažovateľ formuloval až v kasačnej sťažnosti, nie v žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty, a teda naň dodatočne nemožno prihliadať. Je však potrebné pripomenúť, že ak by aj tento bol uplatnený už v žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty, celkom určite by nenapĺňal atribút ospravedlniteľnosti. Je nesporné, že sťažovateľ mal vytvorený dostatočný časový priestor na splnenie si poplatkovej povinnosti, pričom na uvedenom by nič nemenila ani okolnosť v podobe neprítomnosti konateľov sťažovateľa v posledné dva dni dodatočnej lehoty na úhradu súdneho poplatku.

18. Sťažovateľ zastáva názor, že správny súd nebol oprávnený zamietnuť jeho žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty, nakoľko už v čase rozhodovania o nej konal vo veci samej, čo podľa § 10 ods. 2 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch zakladá dôvod na nezastavenie konania aj v prípade nezaplatenia súdneho poplatku. Na tomto mieste kasačný súd najprv pripomína, že podaním kasačnej sťažnosti bolo konanie o správnej žalobe sťažovateľa pred krajským súdom právoplatne ukončené. Úkonom podania kasačnej sťažnosti bolo začaté nové, tzv. kasačné konanie, ktorého predmetom v medziach sťažnostných bodov preskúmať zákonnosť rozsudku krajského súdu v daňovej veci sťažovateľa. V tomto konaní, ktoré je vedené na kasačnom súde pod sp. zn. 2Sfk/119/2022, správny súd vo veci samej žiadnym spôsobom nekonal, doručil len právnemu zástupcovi žalobcu výzvu na úhradu súdneho poplatku. V okolnostiach prípadu je preto predmetné ustanovenie § 10 ods. 2 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch neaplikovateľné.

19. Kasačný súd poukazuje tiež na konzistentnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach proti súdnym rozhodnutiam o žiadostiach účastníkov súdnych konaní o odpustenie zmeškanej lehoty na zaplatenie súdnych poplatkov, ktoré v podobných prípadoch boli odmietnuté ako zjavne neopodstatnené (sp. zn. IV. ÚS 155/2019-30 zo dňa 11.1.2019, IV. ÚS 92/2018-7 zo dňa 01.02.2018, IV. ÚS 115/2019-13 zo dňa 28.07.2020). Napríklad v rozhodnutí IV. ÚS 92/2018-7 ústavný súd konštatoval, že „po preskúmaní sťažnostnej argumentácie a napadnutého uznesenia krajského súdu dospel k záveru, že krajský súd by síce za určitých podmienok mohol postupovať tak, že uzná dôvody práceneschopnosti na strane sťažovateľky, ktoré viedli k zmeškaniu lehoty na zaplatenie súdneho poplatku, avšak vzhľadom na všetky súdu známe skutočnosti (najmä správanie samotnej sťažovateľky) dôvodne nepovažoval zmeškanie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, keďže vznik poplatkovej povinnosti je zo zákona viazaný na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľka vzhľadom na obligatórne zastúpenie kvalifikovaným právnym zástupcom už pri podaní uvedenej sťažnosti mohla a mala vedieť, že je povinná poplatok uhradiť buď priamo pri podaní kasačnej sťažnosti (napríklad prevodným bankovým príkazom - tak ako to urobila po súdom stanovenej lehote 31. októbra 2017), alebo účinne najneskôr do uplynutia lehoty stanovenej súdom.““““

21. Vychádzajúc z uvedeného a vzhľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zrušenie napadnutého uznesenia, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, kasačnú sťažnosť v zmysle § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdneho spisu nenastali, preto kasačný súd účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

23. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 463 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP a § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.